

Bruksela, 12 września 2023 r.
(OR. en)

12888/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0327(NLE)

UK 169

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 540 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie ustanowionym Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do oświadczenia składanego na podstawie art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 540 final.

Załącznik: COM(2023) 540 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.9.2023 r.
COM(2023) 540 final

2023/0327 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

ustalająca stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie ustanowionym Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do oświadczenia składanego na podstawie art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie ustanowionym Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej¹ („umowa o wystąpieniu”) w związku z oświadczeniem Unii składanym na podstawie art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich² („decyzja nr 1/2023”). Ramy windsorskie³ stanowią integralną część umowy o wystąpieniu.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz ramy windsorskie

Umowa o wystąpieniu określa zasady uporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii i Euratomu. Umowa o wystąpieniu weszła w życie 1 lutego 2020 r. 27 lutego 2023 r. Komisja Europejska i Rząd Zjednoczonego Królestwa osiągnęły polityczne porozumienie co do zasady w sprawie ram windsorskich. Wspólny Komitet ustanowiony na mocy umowy o wystąpieniu przyjął na swoim posiedzeniu w Londynie 24 marca 2023 r. nowe ustalenia dotyczące ram windsorskich, a obie strony zgodziły się na intensywną i rzetelną współpracę w celu wdrożenia wszystkich elementów ram windsorskich.

2.2. Wspólny Komitet

Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 164 ust. 1 umowy o wystąpieniu składa się z przedstawicieli Unii i Zjednoczonego Królestwa. Współprzewodniczą mu Unia i Zjednoczone Królestwo. W załączniku VIII do umowy o wystąpieniu określono regulamin Wspólnego Komitetu. Wspólny Komitet zbiera się co najmniej raz w roku lub na wniosek Unii lub Zjednoczonego Królestwa i określa swój harmonogram posiedzeń i porządek obrad za obopólną zgodą.

Zadania Wspólnego Komitetu są określone w art. 164 umowy o wystąpieniu i obejmują przede wszystkim:

- nadzorowanie wdrożenia i stosowania umowy, bezpośrednio lub za pośrednictwem podlegających mu specjalnych komitetów;
- przyjmowanie decyzji i zaleceń, w tym zmian umowy, w przypadkach określonych w umowie;
- zapobieganie problemom i rozwiązywanie sporów, które mogą powstać w związku z wykładnią i stosowaniem umowy.

¹ [Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.](#)

² [Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 61.](#)

³ Wspólna deklaracja nr 1/2023 Unii i Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r., [Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 87.](#)

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Podczas następnego posiedzenia Wspólnego Komitetu Unia ma złożyć oświadczenie, o którym mowa w art. 23 ust. 4 lit. a) ram windsorskich.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

3.1. Art. 23 ust. 4 decyzji nr 1/2023

Zgodnie z art. 23 ust. 4 decyzji nr 1/2023 większość przepisów sekcji 2 tej decyzji dotyczących przemieszczania towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko ich późniejszego przemieszczenia do Unii, tj. art. 5–7 (z wyjątkiem art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii)), art. 8, 10, 13, 14, art. 15 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 16 zaczną być stosowane po złożeniu przez Unię i Zjednoczone Królestwo pewnych oświadczeń w ramach Wspólnego Komitetu. Unia ma złożyć oświadczenie, w którym wyrazi zadowolenie z tego, że:

- (i) Zjednoczone Królestwo wdrożyło art. 5 decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu poprzez zapewnienie dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w załączniku I do tej decyzji Wspólnego Komitetu, oraz
- (ii) wszystkie istniejące numery EORI rozpoczynające się od kodu „XI” zostały prawidłowo wydane oraz
- (iii) Zjednoczone Królestwo wydało nowe wytyczne dotyczące paczek w sposób określony w tej decyzji oraz
- (iv) Zjednoczone Królestwo wydało jednostronną deklarację w sprawie procedur wywozu towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części Zjednoczonego Królestwa.

Zjednoczone Królestwo ma złożyć oświadczenie, w którym potwierdzi, że wszystkim importerom, którzy zamierzają prowadzić działalność na podstawie art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) przedmiotowej decyzji, udzielono pozwolenia zgodnie z art. 9 i 11 oraz załącznikiem III do tej decyzji.

3.2. Oświadczenie Unii na podstawie art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023

Oświadczenie Unii dotyczy czterech kwestii: (i) dostępu przedstawicieli Unii do sieci, systemów informacyjnych i baz danych Zjednoczonego Królestwa oraz krajowych modułów Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych określonych w decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 17 grudnia 2020 r. dotyczącej praktycznych ustaleń roboczych odnoszących się do wykonywania praw przedstawicieli Unii, o których mowa w art. 12 ust. 2 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej⁴ („decyzja nr 6/2020”), (ii) tego, że wszystkie wydane numery EORI rozpoczynające się od kodu „XI” są prawidłowe, (iii) tego, że Zjednoczone Królestwo wydało zaktualizowane wytyczne dotyczące paczek, które to wytyczne są wydawane przez Zjednoczone Królestwo oraz (iv) wydania przez Zjednoczone Królestwo jednostronnej deklaracji w sprawie procedur wywozu towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części Zjednoczonego Królestwa. Kwestie te omówiono szczegółowo poniżej.

Dostęp IT

⁴ [Dz.U. L 443 z 30.12.2020, s. 16.](#)

Do celów wykonania art. 5 decyzji nr 6/2020 Zjednoczone Królestwo stworzyło system (*EU Access System* – EUAS), w ramach którego dane z odpowiednich sieci, systemów informacyjnych i baz danych Zjednoczonego Królestwa oraz krajowych modułów Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych udostępniane są przedstawicielom Unii. Przedstawiciele Unii mieli możliwość przetestować EUAS w listopadzie 2022 r. W grudniu 2022 r. przedstawiciele Unii złożyli raport z testów zawierający 22 zalecenia mające na celu usunięcie pewnych niedociągnięć EUAS, które zostały zidentyfikowane. Spośród tych 22 zaleceń 19 dotyczy problemów krótko- i średnioterminowych, które można rozwiązać poprzez dostosowania techniczne i modyfikacje EUAS; trzy pozostałe zalecenia można natomiast wdrożyć jedynie poprzez zmiany strukturalne EUAS, które wymagają w dłuższej perspektywie opracowania nowego systemu.

Do celów art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023 konieczne jest, aby Unia była usatysfakcjonowana wykonaniem przez Zjednoczone Królestwo art. 5 decyzji nr 6/2020 w świetle zaleceń krótko- i średnioterminowych. Jednocześnie Zjednoczone Królestwo powinno było wdrożyć odpowiednie i znaczące środki przygotowawcze w celu zapewnienia przedstawicielom Unii dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w lit. a), w dostępnym formacie i w sposób umożliwiający im przeprowadzanie analizy ryzyka, w tym identyfikację bieżących i przeszłych tendencji. Problemy krótko- i średnioterminowe wskazane w 19 z 22 zaleceń przedstawionych w raporcie przedstawicieli Unii z grudnia 2022 r. zostały w zadowalający sposób rozwiązane przez Zjednoczone Królestwo. System działa obecnie na akceptowalnym poziomie i zapewnia przedstawicielom Unii stosowne informacje umożliwiające im sprawne analizy danych i analizy operacyjne służące monitorowaniu przepływu towarów między Wielką Brytanią a Irlandią Północną oraz dokonywanie – na podstawie analizy ryzyka operacyjnego – wyboru przesyłek, o których kontrolę można zwrócić się do organów Zjednoczonego Królestwa. W przypadku jednego krótko- i średnioterminowego problemu (dotyczącego kompletności danych w EUAS) Zjednoczone Królestwo zastosowało się do odpowiedniego zalecenia na pierwszym etapie; aby poprawić prezentację danych, Zjednoczone Królestwo zobowiązało się do wprowadzenia technicznego usprawnienia na większą skalę, które to usprawnienie jest obecnie w toku i zostanie zakończone w ciągu najbliższych kilku miesięcy. Jako że kwestia kompletności danych ma szeroki i przekrojowy charakter, a w przyszłości, w miarę rozwoju systemu, mogą pojawić się nowe problemy, Zjednoczone Królestwo zobowiązało się zapewnić znaczne postępy w zakresie wymaganej kompletności danych, opierając się na procedurze ciągłości działania. Jeżeli chodzi o zalecenia długoterminowe, Zjednoczone Królestwo przedstawiło już rozwiązania odpowiadające na jednego z tych zaleceń, dotyczące realnego dostępu do narzędzia sprawozdawczego EUAS. Jednocześnie Zjednoczone Królestwo wdrożyło odpowiednie i znaczące środki przygotowawcze (tzn. w ramach istniejącej umowy ustanowiono harmonogram i plan projektu, w tym wszystkie niezbędne kamienie milowe i plany awaryjne), aby zapewnić zadowalające rozwiązanie w przyszłości ostatnich długoterminowych problemów, które wskazano w pozostałych dwóch z 22 zaleceń przedstawionych w raporcie przedstawicieli Unii z grudnia 2022 r. Konieczne jest, aby rozwiązania długoterminowe znacznie skróciły opóźnienia w dostarczaniu danych w ramach systemu zgłoszeń celnych, co wymaga poważnych transformacji wewnątrzsystemowych i przygotowań do udostępniania danych w centrum danych TAXUD na potrzeby analizy ryzyka historycznego. Umożliwią one również przedstawicielom Unii dokonywanie analiz ryzyka na podstawie tendencji historycznych.

W związku z tym Unia może złożyć oświadczenie, w którym wyrazi zadowolenie, w rozumieniu art. 23 ust. 4 lit. a) ppkt (i) decyzji nr 1/2023, z tego, że Zjednoczone Królestwo wdrożyło art. 5 decyzji nr 6/2020 dotyczący zapewnienia dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w załączniku I do tej decyzji Wspólnego Komitetu, zauważając jednocześnie, że Zjednoczone Królestwo zobowiązało się do zapewnienia znacznych postępów w zakresie wymogów dotyczących opóźnienia w dostarczaniu danych i ich kompletności, opierając się na procedurze ciągłości działania, oraz że dostęp przedstawicieli Unii do takich informacji ma być dalej zapewniany w dostępnym formacie i w sposób umożliwiający przedstawicielom Unii przeprowadzenie analizy ryzyka, w tym identyfikację bieżących i przeszłych tendencji.

Numer EORI rozpoczynający się od kodu „XI”

Pod numerem rejestracyjnym i identyfikacyjnym przedsiębiorcy (EORI) rozpoczynającym się od kodu „XI” (międzynarodowego kodu Irlandii Północnej; dalej: »numer EORI rozpoczynający się od kodu „XI”«) można rejestrować jedynie przedsiębiorstwa mające siedzibę w Irlandii Północnej, z wyjątkiem przedsiębiorstw uczestniczących w pewnych ograniczonych operacjach celnych prowadzonych w związku z Irlandią Północną, zgodnie z art. 5 pkt 31 lit. b), art. 5 pkt 32 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny. W kwietniu 2023 r. władze Zjednoczonego Królestwa skontaktowały się z przedsiębiorstwami, które nie wydawały się posiadać siedziby w Irlandii Północnej, prosząc je o wykazanie, że są uprawnione do rejestracji pod numerem EORI rozpoczynającym się od kodu „XI”. Rejestracje nieuprawnionych przedsiębiorstw były cofane przez władze Zjednoczonego Królestwa, a proces ten został obecnie zakończony.

W związku z tym Unia może złożyć oświadczenie, w którym wyrazi zadowolenie, w rozumieniu art. 23 ust. 4 lit. a) ppkt (ii) decyzji nr 1/2023, z tego, że wszystkie istniejące numery EORI rozpoczynające się od kodu „XI” zostały prawidłowo wydane przez organy Zjednoczonego Królestwa.

Wytyczne dotyczące paczek

Dnia 9 czerwca 2023 r. Zjednoczone Królestwo opublikowało w internecie⁵ dodatkowe szczegółowe informacje i publikacje dotyczące ram windsorskich, m.in. w odniesieniu do paczek. Dnia 8 września 2023 r. Zjednoczone Królestwo wydało zaktualizowane szczegółowe wytyczne dotyczące przemieszczania paczek z innych części Zjednoczonego Królestwa do Irlandii Północnej⁶.

W związku z tym Unia może złożyć oświadczenie, w którym wyrazi zadowolenie, w rozumieniu art. 23 ust. 4 lit. a) ppkt (iii) decyzji nr 1/2023, z tego, że Zjednoczone Królestwo wydało nowe wytyczne dotyczące paczek w sposób określony w decyzji nr 1/2023.

Procedury wywozu towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części Zjednoczonego Królestwa

⁵ <https://www.gov.uk/government/collections/the-windsor-framework-further-detail-and-publications>.

⁶ <https://www.gov.uk/government/publications/moving-parcels-from-great-britain-to-northern-ireland-under-the-windsor-framework-from-30-september-2024>.

W dniu 24 marca 2023 r. Zjednoczone Królestwo wydało jednostronną deklarację w sprawie procedur wywozu towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części Zjednoczonego Królestwa⁷. Unia przyjęła do wiadomości tę jednostronną deklarację⁸.

W związku z tym Unia może złożyć oświadczenie, w którym wyrazi zadowolenie, w rozumieniu art. 23 ust. 4 lit. a) ppkt (iv) decyzji nr 1/2023, z tego, że Zjednoczone Królestwo wydało jednostronną deklarację, o której mowa w tym przepisie.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji Rady ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Ponadto pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na podstawie prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet jest organem utworzonym na mocy umowy, mianowicie umowy o wystąpieniu.

Unia i Zjednoczone Królestwo mogą składać jednostronne deklaracje we Wspólnym Komitecie. Planowana jednostronna deklaracja Unii, która ma zostać złożona w ramach Wspólnego Komitetu na podstawie art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023, stanowi akt mający skutki prawne w rozumieniu art. 218 ust. 9 TFUE.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy o wystąpieniu.

W związku z powyższym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

⁷ [Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 96.](#)

⁸ [Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 97.](#)

⁹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Jednostronna deklaracja, która ma zostać złożona przez Unię w ramach Wspólnego Komitetu, dotyczy ram windsorskich, które stanowią integralną część umowy o wystąpieniu zawartej na podstawie art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 50 ust. 2 TUE.

4.3. **Podsumowanie**

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 50 ust. 2 TUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. **PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU**

W interesie pewności prawa i przejrzystości tę jednostronną deklarację Unii należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jej złożeniu w ramach Wspólnego Komitetu. Należy ponadto przewidzieć ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, że złożona została jednostronna deklaracja Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu składana na podstawie art. 23 ust. 4 lit. b) decyzji nr 1/2023.

Wniosek

DECYZJA RADY

ustalająca stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie ustanowionym Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do oświadczenia składanego na podstawie art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 2,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwana dalej „umową o wystąpieniu”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2020/135¹⁰ z dnia 30 stycznia 2020 r. i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.
- (2) Zgodnie z art. 23 ust. 4 decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich¹¹ („decyzja nr 1/2023”) niektóre przepisy decyzji nr 1/2023 mają zastosowanie od dnia 30 września 2023 r., pod warunkiem że w ramach Wspólnego Komitetu złożono oświadczenia, o których mowa w art. 23 ust. 4 lit. a) i b).
- (3) Zgodnie z art. 182 umowy o wystąpieniu ramy windsorskie¹² stanowią integralną część tej umowy.
- (4) Oczekuje się, że Unia złoży w ramach Wspólnego Komitetu oświadczenie na podstawie art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023. W oświadczeniu tym Unia ma wyrazić zadowolenie z tego, że: (i) Zjednoczone Królestwo wdrożyło art. 5 decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu poprzez zapewnienie dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w załączniku I do tej decyzji Wspólnego Komitetu, oraz (ii) wszystkie

¹⁰ [Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1.](#)

¹¹ [Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 61.](#)

¹² Wspólna deklaracja nr 1/2023 Unii i Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r., [Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 87.](#)

istniejące numery EORI rozpoczynające się od kodu „XI” zostały prawidłowo wydane oraz (iii) Zjednoczone Królestwo wydało nowe wytyczne dotyczące paczek w sposób określony w decyzji nr 1/2023 oraz (iv) Zjednoczone Królestwo wydało jednostronną deklarację w sprawie procedur wywozu towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części Zjednoczonego Królestwa.

- (5) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy art. 164 ust. 1 umowy o wystąpieniu („Wspólny Komitet”) w odniesieniu do jednostronnej deklaracji składanej przez Unię w ramach Wspólnego Komitetu na podstawie art. 23 ust. 4 lit. a) decyzji nr 1/2023, opiera się na projekcie jednostronnej deklaracji dołączonym do niniejszej decyzji jako załącznik.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*